

Alþingi 132/1814
Erindi nr. Þ
komudagur 25.4.2006 UST

Nefndasvið Alþingis
Landbúnaðarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Umhverfisstofnun

Environment and Food Agency of Iceland

☒ Suðurlandsbraut 24
IS - 108 Reykjavík, Ísland

☎ (+354) 591 2000
Fax (+354) 591 2010
umhverfisstofnun@ust.is
www.umhverfisstofnun.is

21. apríl 2006

Skjalanúmer: 53.12.13

Tilvísun: UST20060300156/KG

Frumvarp til laga um lax- og silungsveiði, 607. mál

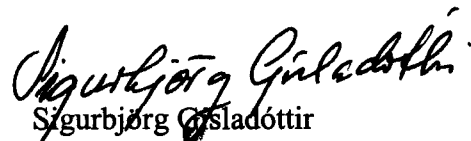
Vísað er til erindis landbúnaðarnefndar, dags. 28. mars sl., þar sem óskað er umsagnar Umhverfisstofnunar um frumvarp til laga um lax- og silungsveiði, 607. mál.

Umhverfisstofnun vísar til þess að í framangreindu erindi nefndarinnar er jafnframt óskað umsagnar stofnunarinnar um 4 önnur frumvörp en öll þessi mál tengjast endurskoðun á núgildandi lögum nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði. Athugasemdir um þá heildarendurskoðun er að finna í umsögn stofnunarinnar um frumvarp til laga um fiskrækt, 613. mál (tilvísunarnúmer UST20060300158).

Vísað er til meðfylgjandi greinargerðar um sértækar athugasemdir Umhverfisstofnunar um frumvarp til laga um lax- og silungsveiði, 607. mál. Óski landbúnaðarnefnd eftir ítarlegri umfjöllun stofnunarinnar um einstök atriði er stofnunin að sjálfsögðu reiðubúin til þess, sem og að senda fulltrúa sína á fund nefndarinnar.

Virðingarfyllst,

Davíð Egilson
forstjóri

Sigrúbjörg Guðadóttir
forstöðumaður

Meðf.: Greinargerð – athugasemdir við frumvarp til laga um lax- og silungsveiði, 607. mál
Afrít: Umhverfisráðuneytið

Greinargerð

Athugasemdir við frumvarp til laga um lax- og silungsveiði, 607. mál

Athugasemdir um einstakar greinar:

3. gr. Skilgreiningar

11. tl. *Fiskeldi*. Umhverfisstofnun bendir á að skilgreining á fiskeldi í þessum lögum er ekki fyllilega í samræmi við 1. mgr. 2. gr. laga nr. 33/2002, um eldi nytjastofna sjávar. Leggur stofnunin til að gætt sé að fullu samræmis milli skilgreininga, að teknu tilliti til frumvarps til laga um fiskrækt. Eftir að valið hefur verið orðalag verði jafnframt samþykkt frumvarpsins breytt viðeigandi ákvæðum í öðrum lögum.
38. tl. *Sjór* og 42. tl. *Vatn*. Umhverfisstofnun telur að gæta þurfi betur að afmörkun framangreindra skilgreininga. Annars vegar er tilgreint **salt vatn fyrir utan** árósa og hins vegar **ósalt vatn**. Hvað með ósasvæði fyrir innan sjálfan ósinn en þar sem gætir seltuáhrifa (t.d. lón fyrir innan ósa)?
60. tl. *Villtur fiskstofn*. Umhverfisstofnun bendir á að þessi skilgreiningin er breytt frá gildandi lögum og er ekki samhljóða skilgreiningu í frumvarpi til laga um eldi vatnafiska (27. tl. 3. gr.) eða um fiskrækt (26. tl. 3. gr.). Stofnunin telur að sú afmörkun sem lögð er til í þessu frumvarpi (helmingur stofns) sé ekki nægjanleg og leggst gegn því að það orðalag verði látið ráða óbreytt. Jafnframt leggur Umhverfisstofnun til að gætt sé samræmis í orðalagi þessara frumvarpa.

5. gr. Veiðiréttur

Umhverfisstofnun bendir á að í frumvarpinu er vísað beint til eldri vatnalaga en eins og kunnugt er voru samþykkt á Alþingi ný vatnalög þó að þau hafi ekki enn tekið gildi. Stofnunin telur að orðalag í frumvarpinu geti valdið misskilningi og leggur til að hafa almenna tilvísun til **vatnalaga**, án númers.

6. gr. Veiðiréttur í almenningi stöðuvatns

Umhverfisstofnun veltir því hér upp hvort ekki væri ástæða til að skylda fasteignareigendur til að þinglýsa sértilfellum eins og lýst er í 2. ml. 6. gr. Vel mætti hugsa sér að gefa frest til ákveðinna ára til að ljúka þinglýsingu, ella gildi almenna reglan sem lýst er í 1. ml. 6. gr. Á tímum þar sem eignarhald jarða breytist hratt, sem og sífellt færast í vöxt flóknara eignarhald, er hætt við því að óvissa skapist um forna skipan sem ekki er færð í bók.

7. gr. Veiðiréttur á afrétti í þjóðlendu

Umhverfisstofnun bendir á að frá því að núgildandi lög tóku gildi hefur orðið umtalsverð breyting á þjóðfélagi, sem og lagaumhverfi, ekki síst með setningu þjóðlendulaganna. Stofnunin telur að við lagasetningu um réttindi innan þjóðlenda beri að fara með gát og gæta að ákvæðum þjóðlendulaga og taka tillit til ákvæða um almannarétt.

11. gr. Ófriðun sels

Umhverfisstofnun bendir á að eyðing selalátra getur talist röskun á lífríki og getur haft áhrif á að náttúran þróist eftir eigin lögmálum (sbr. 1. gr. náttúruverndarlaga nr. 44/1999). Umhverfisstofnun telur því að leita skuli umsagnar stofnunarinnar áður en heimiluð er eyðing selláturs skv. 2. mgr.

Umhverfisstofnun bendir jafnframt á að stofnunin er leyfisveitandi á friðlýstum svæðum. Leggur stofnunin því til að bætt verði við nýrri 4. mgr.: „Innan friðlýstra svæða skv. náttúruverndarlögum er veiði sela óheimil nema með leyfi Umhverfisstofnunar.“

33. gr. Um heimild til mannvirkjagerðar í veiðivötnum

34. gr. Fiskvegir

Umhverfisstofnun bendir á að mannvirkjagerð í veiðivötnum og ekki síst gerð fiskvega getur haft í för með sér umtalsverða röskun á viðkvæmri náttúru. Stofnunin telur að áður en leyfi eru veitt fyrir slíkar framkvæmdir skuli leitað umsagnar stofnunarinnar. Stofnunin bendir sérstaklega á að fossar njóta sérstakrar verndar skv. 37. gr. náttúruverndarlaga.

43. gr. Kæruheimild

Umhverfisstofnun telur eðlilega stjórnarsýslu að ákvarðanir stofnunar eins og lýst er í 43. gr. frumvarpsins sé kæránleg til ráðherra sem hefur yfirumsjón með viðkomandi málaflokki.